

Kauhajoen raitilta kuultua: Karhubasket

Haastattelija: Jari Taunimaa

Vieraat:

- Mikko “Skupe” Katajisto (Karhubasketin toiminnanjohtaja)
 - Pertti “Perts” Holma (Karhubasketin fanipäällikkö)
 - Maija-Liisa Laitila (Kauhajoen kaupungin viestinnän asiantuntija)
-

Jari Taunimaa: Tervetuloa kuuntelemaan podcast-sarjaa Kauhajoen raitilta kuultua. Mun nimeni on Jari Taunimaa ja tämä podcast-sarja on jatkoa viime vuonna tehdylle ensimmäiselle tuotantokaudelle. Sarja tuotetaan yhteistuotantona Kauhajoen kaupungin ja Etelä-Pohjanmaan Opiston Kauhajoen kampuksen kanssa. Tässä jaksossa sukellamme koripallon sykkeeseen ja otamme lähempään tarkasteluun yhden lajin intohimoisimmista seurayhteisöistä Suomessa. Minulla on nimittäin ilo saada vieraakseni kaksi Kauhajoen Karhubasketin keskeistä henkilöä, eli täällä studiossa istuu Karhubasketin toiminnanjohtaja Mikko Katajisto. Ja toisena haastateltavana studiossa on Karhubasketin uskollisen fanijoukon äänenä toimiva fanipäällikkö Pertti Holma. Mahtavaa saada teidät mukaan keskusteluun.

Mikko Katajisto / Pertti Holma (epäselvää kumpi): Joo, kiitos, kiitos.

Jari Taunimaa: Tervetuloa kummallekin ja studiossa ja toisena haastattelijana istuu myös viestinnän asiantuntija Maija-Liisa Laitila Kauhajoen kaupungilta. Tervetuloa sinullekin taas.

Maija-Liisa Laitila: Kiitos kiitos.

Jari Taunimaa: Tähän alkuun muutamia faktoja ja tunnuslukuja. Koripallotoiminta Kauhajoella juontaa juurensa 40-luvulle, mutta nykyinen erikoisseura Karhubasket ry aloitti toimintansa kaudella 2017–2018. Tätä ennen koripallo toimi osana yleisseura Kauhajoen Karhua ja joukkueen kotiareenana toimii nykyään IKH Areena, jonka kapasiteetti on noin 3600 katsojaa. Karhubasket on saavuttanut useita mitaleja Korisliigassa viimeisten kuluneiden seitsemän vuoden aikana.

Lähdetään semmoisella kysymyksellä liikkeelle, että miten Kauhajoen kokoisesta paikasta tulee näin menestynyt korisliigajoukkue, jopa kohtuu lyhyessä ajassa?

Mikko Katajisto: No joo, se on tietysti hyvä kysymys ja yritetään jonkun näköistä vastausta siihen haarukoida. Kyllä se on pitkäaikaista työtä ja tietysti hyvää onneakin pitää olla aina mukana. Niinkuin mainitsit, Kauhajoella on 40–50-luvulta saakka pelattu koripalloa. Meillä oli täällä Eero Kouhia ja Ilmo Kormia ja Unto Lyöri näitä siinä alkuun vetämässä. Mutta sitten varmaan tuossa 70-luvun alussa kun Simo Koskelammi tuli tänne liikunnanopettajaksi, siinä tuli vähän sellainen hyppy nextille levelille. Vaikka mennään 70-luvulla ja 80-luvun alkupuolella, oli

ensimmäistä jenkkiä mukana ja yritettiin nousta Suomi-sarjaan, valtakunnantasolle. Siinä ei nyt useammasta yrityksestä huolimatta onnistuttu.

Juniorityöhönkin on panostettu. Sitten kun lähdettiin 90-luvun lopussa, vuosituhannen taitteessa, nousemaan, noustiin eka valtakunnandivariin. Meillä oli silloin hyviä omia junioreita. Ennen oli ollut Pekka Lähdetniemi ja Timo Hakamaa. Lähdetniemi on pelannut maajoukkueessakin ja Timo Hakamaa on sitten sen jälkeen valmentanutkin pääsarjassa ja pelannut siellä. He olivat lähteneet pois, mutta sitten Mika Rinne oli mennyt tuonne Uuteenkaupunkiin pelaamaan ja palasi Kauhajoelle. Meillä oli hyviä junioreita, niin niiden avulla noustiin sitten valtakunnandivariin. Siinä muutama vuosi pompoteltiin, niin sitten päätettiin, että no tässä nyt on divari, että sitten on vielä tää pääsarja Korisliiga, että koitetaan nousta sinne. Pantiin pieni projekti pystyyn. Meillä on taustalla ollut siitä divariajoista asti tällainen taustaryhmä, joka on kerännyt rahat tämän toiminnan pyörittämiseen. Sitä vähän laajennettiin ja projekti onnistui, noustiin pääsarjaan. Tultiin toki heti alas, mutta sitten noustiin takaisin ja siellä ollaan pysytty.

Kyllä siinä mukana on tällaista pitkäaikaista työtä, mutta tietysti onnellakin aina palikat osuu oikeisiin paikkoihin. Että 2017 se toiminta oli jo sitten siinä mallissa, että se oli isompaa kuin koko Kauhajoen Karhun budjetti, niin hyvässä yhteistyössä päätettiin silloin, että perustetaan oma seura. Niin riskit on niillä, jotka siellä toiminnasta riskit pitää kantaakin, ettei ne Karhun syliin sitten kaadu. Sanotaan näin vähän hymyillen, että onnistunut liike, koska joka vuosi sen jälkeen mitaleilla: 3 mestaruutta ja 2 hopeaa ja yksi pronssi viime kaudelta. Ei se nyt kokonaan se oman seuran ansiota ole, mutta sellainen pitkäaikainen työ siinä on taustalla.

Jari Taunimaa: Miten fanitus on päässyt tähän pisteeseen? Asetetaan sitten kysymys sulle, Pertti, tässä, että miten fanit saadaan liikkeelle fanibusseihin ympäri vuoden, myös näihin vieraspeleihin? Onko siinä kova tekeminen edes?

Pertti Holma: No ei siinä nyt aina ole mikään hirmu kova tekeminen, mutta nyt nämä tietenkin, nyt kun pelataan vähän tätä välisarjaa Joensuuta vastaan, niin meinaa vähän tiukastaa nämä viikkopelit. Mutta tuota, se on tietenkin ymmärrettävää, kun jos olet sieltä kotona 3–4 maissa yöstä, niin ei oikein kova into aamulla töihin herätä. Mutta kuinka fanitus on päässyt tähän pisteeseen, niin tuota, mä voin kertoa kanssa pientä historiaa tähän meikäläisen juttuun. Fanitustahan on varmasti aina ollut Karhubasketilla. Mä olen itse ollut tässä touhussa vasta, olisinkohan mä joku 12–13 vuotta, niin lähdin vähän tarkemmin seuraamaan koripalloa.

Mutta joku 10 vuotta sitten, meillä oli Toiviaisen Sami silloin päävalmentajana, ja Samin tuota, ei taida vaimo olla, mutta kihlattu kumminkin, Lindströmin Miia, sitten soitti mulle joku ehto, että tule käymään siellä hallilla. Me oltiin silloin vielä siellä vanhassa liikuntahallissa. Että mitähän siellä sitten oli. No sitten mä menin sinne ja Miia sitten kysyi multa, että hänellä olisi sellainen idea, että voisitko sä järjestää fanibussireissuja? Ei voi olla totta, että miksi just mä? Sanoin, että hän uskoo että saan tehtyä sellaisia reissuja. Mä kysyin, että no montako reissua pitää saada? Sanoi, että kolme jos kauden aikana järjestät. Mä olin että kai mä nyt 3 reissua järjestän. Sitten mä laitoin vähän sanallisesti housut nilkkoihin ja laitoin kaikki peliin ja tuota, me tehtiin 10 reissua sitten sinä vuonna. Aluksi mä olin siinä yksin ja sitten onneksi Kujanpään

Tuppu katsoi, että eihän tuossa touhussa tule mitään, ja Tuppu tuli siihen mun aisapariksi. Tuppulla nyt sen verran tuli järkeä päähän, että se on muutama vuosi takaperin äänesti pois tästä fanitouhusta, siis tästä oikein ytimestä. Kyllä hän tietenkkin, mies on aina katsomassa peliä, joka pelit. Ja siitä kaikki on lähtenyt.

Ehkä tietenkkin, miten se fanitus on päässyt tähän pisteeseen, niin se tuo menestys on tietenkkin yksi avainasia ja tällä hetkellä IKH Areena on tietenkkin huippuareena, missä saadaan peliä olla ja seurata. Ja pohjalainen hulluus tietenkkin, se on varmasti aika isokin asia tähän touhuun.

Maija-Liisa Laitila: No mites sitten muuten, mitä siihen fanittamiseen muuten liittyy? Tietenkkin koripallon se katsominen on se pääasia, mutta että mitä muuta sen kulttuurin ympärille tänä päivänä kuuluu?

Pertti Holma: No joo, meidän "grand old man", Piiparin Risto tuolta, ei nyt vielä 80, mutta mies menee niinku nuoret pojat siellä, niin Ristolla on sellainen hieno tupsuvilla-savusaunakompleksi tuossa Kauhajoen maastossa. Se on salaisessa paikassa. Ja tuota, mehän viedään pelaajia sinne sitten aina muutaman kerran kauden aikana hyvään savusaunaan. Ne on näillä jenkeillä äärettömän kova juttu. Siellä sitten Risto paistaa meille lätyjä, tekee hyvää taikinasta lettusia. Se on yksi sellainen, mitä joukkueelle järjestetään. Ja sitten tietenkkin on, meillä on joskus ollut tupsuvilla-hölkä, joka maanantai lähdettiin IKH Areenan pihasta ja vedettiin tunnin lenkki. Siinä kyllä parhaimmillaan niin olikohan 55 osallistujaa siinä.

Maija-Liisa Laitila: No mites muuten sitten kun puhutaan tästä fanittamisesta, niin tuota, miten te järjestäydytte kun te lähdette vieraspeleihin, niin onko teillä jotkin tietyt... teillä on rumpuja ja näin? Miten te kokoatte ne joukot vaikka vieraspeleihin, että mitä kaikkea otetaan mukaan ja miten se tapahtuu?

Pertti Holma: No joo, nyt sitä on tehty niin kauan, että tuota, ne tulee vähän niinku jo selkäytimestä. Mutta joo, rummut on se asia numero yksi, mikä pitää ottaa fanibussin mukaan. Ja tietenkkin WhatsApp-ryhmissä, Facebookissa mä laitan vähän viestiä, että tällainen reissu olisi nyt seuraavaksi ja kellonajat ja näin. Sinne sitten otetaan ilmoittautumisjärjestyksessä porukkaa. Ja tuota, tää fanibussi, mikä meillä on, niin sehän tälle kaudelle teipattiin oranssiksi ja se on viimeisen päälle bussi. Kyllä se, iso karhunpää ja Karhubasketin logot ja kaikki. Ja se on sellainen, kääntä kyllä päitä, kun sillä tuolla liikutaan. Sinne mahtuu 35 henkeä ja siellä on äärettömän hyvät tilat. On pöytäpaikkoja. Meillä on siellä kaikenmoista ohjelmaa, bingo-arvontaa ja tietokilpailua. Ja usein lauantai-iltana, kun tullaan kotiinpäin, niin siellä oli jopa karaokea. En tiedä mistä johtuu.

Jari Taunimaa: Mä itse asiassa näin yhden foton sieltä, ihan internetistä katsoin sieltä bussin sisältä, niin onhan se makean näköinen.

Pertti Holma: No on se joo.

Maija-Liisa Laitila: Mikä tähän pääsee mukaan? Että jos on joku joka kuuntelee tätä, että miten mä voin lähteä tähän fanikulttuuriin ja tähän teidän fanitoimintaan mukaan, niin mikä on nyt se helpoin keino?

Pertti Holma: No seuran nettisivuilta löytyy tuolta Fanit-osio, niin sieltä aina ilmoittautumislomaketta täyttämään. Ja siellä on yhteystietoja, niin sieltä kautta vain.

Maija-Liisa Laitila: Ja teillä sitten noi WhatsApp-ringit on se, missä tavallaan se nopein tieto sitten liikkuu?

Pertti Holma: Joo, WhatsAppia nykyään esimerkiksi minä käytän, nopeiten saadaan se asia esille.

Jari Taunimaa: Aivan joo. Mun yksi kaveri mainitsi tuossa aikaisemmin, että kun mä olin kerran Karhubasketin kotiottelussa, niin että joukkueen fanikunta on todella omistautunutta ja seuraa vierasotteluihin, esimerkiksi tuonne kotipuoleen mulle Tampereelle Pyrinnön vieraaksi. Sanoi, että tunnelma on teillä arkenakin samanlainen kuin viikonlopun matseissa muilla joukkueilla. Ja minkä sain itsekin todistaa. Tosin mä olin kotimatsissa, mutta olihan se aikamoinen tunnelma siellä.

Pertti Holma: On se joo. Se on kyllä totta, että mihinkä vieraspaikalle vain mennäänkin, niin se porukka joka sinne haluaa lähteä, niin kyllä ne on kaikki aika lailla omistautunut tähän touhuun, että se on se kannustus sitten viimeisen päälle.

Jari Taunimaa: Miksi koripalloa fanitetaan Kauhajoella? Miten se on saavuttanut nää mittakaavat?

Mikko Katajisto: No, kyllä se varmaan kaikki lähtee siitä, sanotaan nyt Koskilammen Simosta, että jos on sellainen paikkakunnalla liikunnanopettaja, joka on innostanut koripalloon – toki unohtamatta mitään muutakaan lajia ja kannustaa tietysti harrastamaan monipuolisesti. Mutta kyllä se varmaan siitä lähtee, että se junioritoiminta varsinkin 80-luvulla, kun itsekin on aloittanut, niin joka jamppa pelasi koripalloa ja kesällä jalkapalloa. Ja sitten kun oltiin siinä koriskoulussa mukana, niin siitä tuli sellainen omanlainen yhteisö. Että kyllä se on tässä meidän seurankin taustalla se samanlainen yhteisöllisyys, mikä on tuolla faniklubissa. Että tää homma on oikeastaan lähtenyt siitä, että entiset pelimiehet löi päänsä yhteen, että kun me ei päästy valtakunnan tasolle pelaamaan, niin jos tämä seuraava sukupolvi pääsisi, että luodaan niille edellytykset siihen. Ja siinä onnistuttiin. Ja sillä porukalla on aina ollut hauskaa keskenänsä.

Sitten kun lähdettiin nousemaan liigaan, niin tota, sitä vähän laajennettiin, mutta saatiin hyvänhenkisiä kavereita siihen mukaan ja kaikilla on ollut hauskaa yhdessä, sitä on mukava tehdä. Ja sitten kun on tullut menestystä, niin tietysti se ruokkii. Että kyllä se varmaan sieltä tulee, että siihen ollaan kasvettu siihen lajiin mukaan ja se pysyy siinä mukana. Ja sitten ollaan saatu toi faniporukka siihen. Kyllä me seuranakin otetaan ne huomioon, että kun kuuluu faniklubiin, niin saa ihan merkittävän alennuksen esimerkiksi kausilipusta. Että niitä pitää huomioida ja niitä pitää kiitellä. Kyllä se seuraakin lämmittää, että meillä on tuollainen faniporukka. Ne muut joukkueet aina kyselee, että miten te olette saaneet tuon porukan mukaan. Että ei siinä mitään niksiä ole, vaan se, että niitä pitää arvostaa. Niitä pitää kiitellä ja pitää muistaa, miksi tätä tehdään. Varmaan alkuperäisesti se, että entiset pelimiehet meinasivat, että

päästään pelaamaan jonkin vähän korkeammalle sarjatasolle, mutta tota, se on kuitenkin hauskaa ja se on sitten välittynyt sinne fanipuolelle.

Että yritetään kääntää sitä myös tuonne samanlaista yhteisöllisyyttä tuonne yhteistyökumppanien puolelle, että kerätään ne kasaan ja pidetään itsekin kanssa hauskaa. Ja nää fanit on meille erittäin hyvä markkinointikeino, koska se kertoo siitä, että tunnelma on hyvä. Tietysti aina kuuluu soraääniä, mutta se on yleensä sitten kateellisten panettelua vähän vieraspaikkakunnilta, että ne teki nyt näin ja teki noin. Mutta sitten kun asiaa sitten tutkitaan, niin kyllä se vain menee niin, että kyllä se kateellisuus sieltä sitten saa...

Jari Taunimaa: Aivan, että positiivinen maine kulkee kyllä edellä.

Mikko Katajisto: Joo ja aivan ehdottomasti.

Maija-Liisa Laitila: Miten sitten fanikulttuuri tai fanit Kauhajoella, niin mikä on ikähaarukka? Onko ne ihan vauvasta vaariin vai miten te?

Pertti Holma: No joo, sanotaan nyt, että tuolla reissulla kulkee 15–Piiparin Risto, niin sille välille.

Mikko Katajisto: Piiparin Risto on tässä nyt se niinku vanhin.

Pertti Holma: Piippu on varmasti joo joo joo. Ei Risto on kova äijä, hattu päästä. Ja tota, kotipelissä sitten on tietenkin vauvasta vaariin nimenomaan.

Jari Taunimaa: No Maija keksi kysyä tämän, että miksi Skupea sanotaan Skupeksi?

Mikko Katajisto: No se on sellainen tarina, että niin kuin oikeastaan kaikkiin mun elämäni tarinoihin melkein liittyy koripallo. Että me oltiin joskus tuolla 80-luvun puolella pelireissulla. Vaasassa oli ennen sellainen ralliautoilija kuin Kupe Katajisto. Ja mä en nyt ihan varma ole siitä, mutta on olemassa myös sellainen kuin Kupan auto. Ja yllättäen me siellä bussissa sitten jotain tolvanoitiin ja mellastettiin, ja Koskilampi sitten huusi että "Nyt Skupe [*****] ollaan rauhassa!". Ja siitä se vaan jäi, ja sitten se siitä on jäänyt. Tällainen tällainen tarina siinä on taustalla.

Maija-Liisa Laitila: Tää oli hauska kuulla, koska mäkin, me ollaan nähty tuolla IKH Areenalla ja muualla ja mäkin oon oppinut että Skupe on Skupe, mutta se että mistä tämä tulee, niin tää oli hieno kuulla.

Mikko Katajisto: Kaikki muut sanoo Skupeksi paitsi oma vaimo.

Pertti Holma: On se muuten kovalla vai pehmeällä P:llä?

Mikko Katajisto: Tee ihan kuinka sä haluat, mutta tietysti pehmeällä kun mä oon pehmeä.

Maija-Liisa Laitila: No mitä kaikkea tällainen menestynyt, toimiva liigajoukkue vaatii? Että mitä se organisaatio siellä taustalla toimii? Miten te pyöritätte sitä? Että mehän nähdään että

liigajoukkue pelaa ja voittaa tai häviää, välillä pelataan mitaleista ja näin, mutta että siellä taustallahan pitää olla valtava taustaorganisaatio. Niin voitteko vähän avata, mitä siellä pyörii?

Mikko Katajisto: Joo, tietysti menestyksen avaimena on hyvä joukkue ja sitten loistava valmennus. Ja meillä on nyt ne molemmat olleet monena vuonna, ja meillä on ehkä Suomen paras valmennus. Aina pitää muistaa se, että tällä hetkellä meillä omassa liigajoukkueen ringissä on kaksi omaa kasvattia: meillä on Hakamaan Joona ja Aleksi Riihimäki. Ei pysty sanomaan, että koska seuraava tulee. Meillä on innokkaita hyviä junioreita, mutta koska se seuraava oman kylän poika tulee, niin me tarvitaan pelaajia myös muualta ja nyt kun meillä on huippuvalmennus ja nyt toi IKH Areena, huippuolosuhteet, niin se pelaajien hankkiminen tänne on helpompaa.

Mutta ei se sitten... Sen jälkeen kun meillä on huippuvalmennus ja huippujoukkue, niin sittenhän tietysti kysytään, että miten tää maksetaan tää lysti. Niin meillä on se taustaryhmä, joka kerää siihen rahat ja eri yhteistyösopimuksia. Mutta sitten pitää muistaa myös se, että ei tää homma toimi ollenkaan, jos ei meillä ole talkoolaisia. Täällä puhutaan Etelä-Pohjanmaalla kökkäväestä. Niin meillä on siellä kioskissa innokkaita naisia myymässä myös tuotteita, ja fanimyymälässä on talkoolaisia. Sitten on järjestysmiehiä, ensiapuhenkilöitä, kaikkea tällaista. Niin se talkoolaisporukka on uskomattoman iso ja hieno, että ilman sitä tähän ei olisi mahdollisuutta. Että jos meidän pitäisi kaikille niille maksaa edes mitä heille pitäisi maksaa, niin meillä ei olisi rahkeita tähän. Ilman sitä porukkaa niin tässä pisteessä ei todellakaan oltaisi. Ja sekin pitää muistaa, että meillä on hyvät fanit, mutta meillä on myös uskomaton talkoolaishenki ja porukka siinä taustalla, mikä tätä hommaa pyörittää.

Sitten siellä konttorissa istun minä ja teen mitä pystyn ja kerkiän, ja varmaan moni asia jää tekemättä ja enemmänkin voisi tehdä, mutta aikakin on rajallista. Ja sitten meillä on tietysti siellä IKH Areenan puolella on keittiöhenkilökuntaa ja löytyy markkinointi-ihmistä. Jemina Ala-Harja on tärkeässä roolissa, että ollaan niinku molemmilla puolilla, että toimitaan yhteistyössä. Se vaatii monien ihmisten yhdessä toimimista, että siihen se perustuu.

Jari Taunimaa: IKH Areenasta oli jo puhettakin, että se on hyvin tärkeä osa kauhajokelaista koripallokulttuuria ja on tuonut kaupungille paljon hyvää positiivista näkyvyyttä. Ja varmaankin yhteisöllisyys ja identiteetti on kasvanut kauhajokelaisilla myös tämän myötä?

Mikko Katajisto: Kyllä se näin on. Suokkaan Petrille tietysti iso kiitos siihen, että hän on tuollaisen areenan touhon rakentanut. Joskus pelattiin finaaleja 2018, ensimmäiset finaalit ja mestaruus tuli. Meillä oli siellä ratkaisevassa pelissä yli 1800 katsojaa. Ja ennen sitä peliä niin yksi konstaapeli soitti mulle Seinäjoelta, että "Katajisto, että paljon sinne saa ottaa porukkaa? Teillä on ollut finaaleissa hyvin porukkaa ja nyt näyttää, että tulee vielä enemmän, että paljon saa ottaa?". Niin mä vastasin sille heti, että sinne saa ottaa 1851 henkeä. Ja se oli hetken aikaa hiljaa ja sitten se kysyi multa, että mistä sä tiedät noin tarkasti? Mä sanoin, että siellä on laatta seinässä missä lukee. Toki mä en kertonut sille, että se on laskettu tietysti niin, että se koko kenttä, missä pelataan koripalloa, niin se on tuolitettu, mutta tota, sitä en maininnut.

Mutta silloin niin kuin sinne kun ahtaa 1800 plus ihmistä, pelattiin toukokuun lopussa, pihalla oli 25 lämmintä, happi loppuu ja kukaan ei lähde mihinkään, koska ne pelkää, että ne menettää oman paikkansa. Niin sen bisneksen tekeminen sellaisissa paikoissa, niin se on äärimmäisen vaikeata. Että sieltä se lähti se idea, että jos meillä olisi oma paikka missä pelata. Ja tottahan siihen vaikuttaa, että meillä on aina ollut erittäin hyvät kuviot Kauhajoen kaupungin kanssa ja opetustoimen kanssa. Niin koulun liikuntahallissa ennen sitä sovittiin koulun kanssa vuorot, että saadaan päivällä treenata, illalla treenata. Toki moni muu laji kärsi siitä, ja kyllä se vähän sitten itseäkin suretti, että siellä oppilaat, jos sataa vettä, oppilaat ei voi pitää liikuntatuntia, kun me harjoitellaan. Ne istuu siellä katsomossa. Ei sekään nyt ihan oikein ollut.

Mutta sitten sellainen hanke pystyyn, että IKH Areena. Ja siinä tähdättiin siihen, että on ei ainoastaan hyvä paikka missä pelata, mutta että sinne pystytään rakentamaan sitä bisnestä ympärille. Että siellä on ravintoloita, joista näet pelikentän. Jos siellä on iso konsertti, niin sä näet sieltä ravintoloista sen konsertin. Ja sitä pystytään käyttämään monipuolisesti: on konsertteja, kokouksia ja kaikkea muuta. Että kyllä se on se bisneksen teon kannalta, että se on vienyt tämän ihan uudelle levelille. Se, että ollaanko me oltu siihen seurana valmiita niihin mahdollisuuksiin, ei välttämättä. Mutta koko ajan yritetään kehittää toimintaa, koska puitteet on nyt kunnossa.

Ja puhuttiin äsken siitä joukkueesta, niin kyllä se sitten, että meillä on huippujoukkue, niin meillä pitää olla huippuvalmennus ja niinku sanoin, huippuolosuhteet. Että jos joku nuori pelaaja tulee tänne perheen kanssa kesällä katsomaan, että pitäisikö lähteä Kauhajoelle, niin se että meillä on se huippuvalmennus, meillä on huippuolosuhteet, niin se myy itse itsensä. Ja sittenhän meillä on tietysti Kauhajoella sekin etu, että niille nuorille pelaajille ja heidän vanhemmilleen voi sanoa, että täällä ei oo sitä riskiä, että tää jamppa rupeaa nyt kulkemaan ravintoloissa. Kun ne ei valitettavasti ole auki sitten enää siihen aikaan. Keskitytään siihen koripalloon täysillä. Että kyllä se on aivan Suomen paras, ylivoimaisesti paras koripalloareena, missä voi tehdä toki paljon muutakin.

Jari Taunimaa: Joo totta, areena palvelee sekä urheilu- että kulttuurin ystäviä-kin, Kauhajoella ja sen ympäristössä.

Maija-Liisa Laitila: Mites sitten toi IKH Areena nyt kun, että onko vaikka fanien määrä lisääntynyt kun te saitte areenan tuossa 2022, että onko se näkynyt siinä fanikulttuurissa? Onko se kasvanut?

Pertti Holma: On se kasvanut, joo joo. Asia, mitä nyt on monta vuotta jo toivotettu, että pistäkää oranssia päälle kun tulette peliin, niin se on mennyt hienosti eteenpäin. Vieläkään sitten ei 100% siellä ole, eikä tule tietenkään ikinä olemaankaan, mutta tuota, meillä on siellä se oma katsomolohko, fanipääty, ja siellä me pääapinat ollaan ja sitten on ne kaikki muutkin siinä ympärillä. Ja tuota, siellä on ankara meininki kyllä.

Maija-Liisa Laitila: No mites hei, nyt huomenna on ottelu Katajaa vastaan, niin miten tälleen niin kun, kun sä fanipuolta pyörität, niin mistä se päivä koostuu? Mitä teillä tapahtuu ennen

ottelua? Ja sitten on tietenkin ottelu, ottelun jälkeen? Kerro vähän tällaisesta tavallisen päivän kulusta.

Pertti Holma: No joo, mä olen sen verran kanssa täpinöissä aina näin pelipäivinä ja varsinkin lauantaisin, niin ei saa hirmu myöhälle nukuttua. Niin mä lähdän käymään areenalla ja pistän siihen rummut kaikki valmiiksi. Ja tuota, sitten jos peli alkaa nykyisin vissiin lauantaina kuudelta alkaa, niin kyllä mä viimeistään kolmelta siellä jo seisoksen ja odottelen, että alkais nyt. No nyt tänä lauantaina yksi mestarirumpalista sanoi, että hän lämmittää saunaa, jotta otetaan vähän tällainen startti tähän välieräsarjaan. Ja tuota, mä sanoin, että ei sen väliä, että kyllä me ollaan kovia saunamiehiä.

Maija-Liisa Laitila: Mites sitten pelien jälkeen? Onko faneilla tällaista omaa spekulointia? Käykö teidän WhatsApp kuumana tai tapaatteko te?

Pertti Holma: Joo, sen verran vielä ennen peliä... Joo kyllä WhatsAppissa käy kova kuhina pelin aikanakin ja pelin jälkeen ja ennen peliä. Ja sitten tietenkin meillä on sekin hieno homma, että kun lehdistötilaisuus on meillä avoin siellä, niin meitä on sielläkin puolet enemmän mitä joissakin muissa liigajoukkueissa on katsojia pelin aikana. Ja kaikki osaa pitää suunsa kiinni. Joissakin paikkakunnissa, nimeltä mainitsematonta vastaan on joskus pelattukin tässä hiljankin, niin se on kanssa sellainen avoin se lehdistötilaisuus, niin siellä aikuiset ihmiset höpöttää ja puhuu omiansa ja kiljuu keskenänsä, ja ei kuule mitään siitä lehdistötilaisuudesta. Että se pitäisi saada Korisliigan sääntöihin, että kaikki osaisi pitää suunsa kiinni.

Mikko Katajisto: Me ollaan itse asiassa ennen korona-aikaa jo tuolla koulukeskuksella otettiin se käytäntö, että se lehdistötilaisuus pelin jälkeen on avoin. Eli sinne tulee yksi vastustajajoukkueen pelaaja, kotijoukkueen pelaaja, että molemmat päävalmentajat kertomaan pelistä. No kysymyksen tekijä on vähän keskinkertainen kaveri, mutta tota, yritetään tentata vähän ja se on saanut hienoa vastakaikua meidän faneilta. Ja niinku Petsa sanoi, niin siitä pitää kiitellä ja sitä muutkin seurat hämmästelee, että kuinka ylipäänsä voitte pitää sitä avoimena. Mutta meillä on tilat siihen ja se on hoitunut hienosti ja siinä on perinteet. Tietysti se on vähän silleen vastustajajoukkueen pelaajalle, varsinkin näitä jenkkejä kun ne vaihtuu joka vuosi, niin sieltä tulee vastustajajoukkueen jenkki ensimmäistä kertaa syksyllä ja siellä on 400 meidän fania oranssipaita päällä, niin se ajattelee, että mihin tuli? Mutta sitä pitää siinä vähän rauhoitella, että "Ei tässä, tässä on kuule yleisö paikalla, että mieti mitä sanot, että ketä kehu."

Jari Taunimaa: Korisliigahan on pudotuspelivaiheessa, eli nyt käydään välieriä ja liiga päättyy ilmeisesti toukokuussa, eikö näin?

Mikko Katajisto: Joo, kyllä se viimeinen finaali on pidetty toukokuun 15. päivään, että siihen asti mennään. Ja välieriin päästiin. Oliko tää nyt seitsemäs vai kahdeksas kausi putkeen kun ollaan niin sanotuissa mitalipeleissä eli neljän parhaan joukossa. Että katsotaan, katsotaan mihin joukkueen rahkeet riittää. Ja vaikka me ollaan Pertsan kanssa aika kovia jamppoja, niin me ei sitä pystytä kääntämään. Mutta luotto joukkueeseen on kova ja tietysti toivotaan, että joukkue pysyy terveenä, ei tule loukkaantumisia tai mitään flunssaa tai muuta, että se vaikuttaa

aina pelin kulkuun. Mutta se tilannehan on sama kaikille neljälle joukkueelle, jotka on jäljellä, että taistellaan finaaliapaikasta. Se olisi kova juttu.

Pitää muistaa, että tää kausi on ollut, vaikka siinä on ollut haasteita, niinku pitää ollakin, ei se muuten olisi liian helppoa aina, niin meillä on sarjan nuorin joukkue. Me ollaan silti neljän parhaan joukossa, tultiin runkosarjassa toiseksi, niin aivan mahtavasti pojat on pelannut. Ja siitähän valmennukselle ja joukkueelle isot kiitokset näin seuran puolesta. Ja katsotaan mihin rahkeet riittää. Toivotaan finaaliapaikkaa.

Jari Taunimaa: Joo, onko sulla Pertti tähän jotain kommenttia?

Pertti Holma: Joo ei, kyllä tietenkin samoilla linjoilla Skupen kanssa, että ehdottomasti finaaliin täytyy päästä. Että sittenhän kausikin jatkuu vielä sinne toukokuun puoliväliin asti. Että sehän nyt hirmuisesti sylettäisi, jos tässä nyt tiputtaisiin tässä kohtaa pois. No tietenkin pronssipeli olisi vielä, mutta kyllä finaalit on aina finaaileita. Ne on hienoja sarjoja nekin.

Maija-Liisa Laitila: Täytyy tähän heittää vielä lisäkysymys, että teillä on äänekäs siellä fanijoukkio ja kotipeleissä tietenkin, kotipelit on aina kotipelit. Mutta onko liigajoukkueen pelaajat puhunut siitä tai oletteko te kuulleet, paljonko se vaikuttaa siihen, että siellä vaikkapa vieraspeleissäkin bussilastillinen on Karhubasketin faneja, ja että kokeeko he että he saa siitä voimaa? Onko tällaisia keskusteluja ollut?

Mikko Katajisto: Kyllä siitä on ollut puhetta ja totta kai silloin. Että no tietysti, Joensuu on aika kaukana ja keskiviikkona siellä ensimmäinen peli, niin että kyllä faniporukalle pitää hattua nostaa, jos ne arki-iltana Joensuuhun istuu 7 tuntia sinne, katsoo peliä, 7 tuntia takaisin. Niin kyllä se seuraavakin päivä on käsitelty. Mutta kun ne saa sen, ne omat fanit siihen, että tietää että niillä on niiden tuki, niin totta kai se tuo sellaista boostia siihen. Mutta tähän pitää sanoa, että meidän faniporukka on niin kova jengi, että mä en yhtään epäile, etteikö ne Joensuuhun lähde.

Ne kävi Kotkassa viime kaudella... eikös se ollut viime kaudella, vai toissa kaudella... kannustamassa. Ja siellä sitten ennen peliä hajosi korilevy, ja se peli siirrettiin seuraavalle päivälle. Niin faniporukka ajoi siihen peliin. Ei pelattu. Ne ajoi Kauhajoelle, tuli seuraavana päivänä uudestaan, kannusti ja voitto haettiin ja tultiin kotiin. Että tää kertoo siitä fanien sitoutumisesta sen joukkueen taakse. Ja viimeistään siinä kohtaa kaikki heräsi siinä joukkueessakin, että hyvänen aika... ne jäi sinne yöksi, ettei tarvinnut matkustaa, mutta faniporukka ajeli Kauhajoelle ja tuli takaisin, niin kyllä se vaan on hieno juttu.

Pertti Holma: Joutuu tuohon vielä, tuohon samaan keikkaan liittyen. Niin tuota, siellä lauantainakin oli sitten, siinä pelissä... Oli perjantaina eka kun se peli, kun se korilevy hajosi siinä lämmittelyssä. Eipä muuta kuin porukka kotiin ja tosiaan muutama tunti kontillansa kotona, ja siitä lähdettiin takaisin Kotkaan. Ja mä lauantain pelissä sitten tuli taas joku sekaannus, että siellä oli peli, kauan aikaa seistiin ja oli hiljaista. Niin mä sitten huusin siellä, että "Ei muuta kun peli seis, *****", että tullaan huomenna uudestaan!". Sen jälkeen se koko kotkalaisyleisökin siinä räjähti nauramaan. Että me ollaan sen verran fiksusti, aina osataan vähän niinku piruilla.

Niin niin niin mä viime kaudella sitten, yksi kaveri linkkasi että on tuolta liikuntahallin vanhat korilevyt myynnissä tuolla jossakin huutokaupassa. Ja mähän totta kai huusin ne sitten itselleni. Ja tuota, sitten mentiin seuraavan kerran Kotkaan pelaamaan, kun se korilevy edelliskaudella hajosi, niin me otettiin se korilevy mukaan. Sitten mä kävin kysymässä siitä järjestysmiehiltä, että tuota, että saadaanhan me tämä kantaa tuonne sisälle. Ja yksi oli heti, että ei missään nimessä. Sitten oli seuraava järkkäri siitä vieressä. Se heti jo tiesi, että mihin me mennään, sanoi että "Joo joo, totta kai". Ja Suomisen Tapsa-vainaa, rauha hänen muistolleen, oli silloin selostajana ja se tiesi tämän tilanteen, mitä silloin tapahtui, kun mä sitä vähän siinä briiffasin ennen peliä. Sekin siitä muisti mainita. Niin kannettiin tosiaan ennen peliä se korilevy sinne katsomon viereen ja sanottiin, että tänään pelataan sitten koko peli.

Maija-Liisa Laitila: Että varaosat löytyy.

Pertti Holma: Joo kyllä.

Jari Taunimaa: Tuntuu jossain määrin tutulta. Onkohan mä lukenut uutisen tuosta?

Mikko Katajisto: Joo, kyllä se uutiskynnyksen ylitti.

Jari Taunimaa: Joo muistan ehkä lukeneeni joo.

Pertti Holma: Joo, itse asiassa Iltalehden urheilutoimittaja soitti mulle silloin lauantai-ehtoon, kun ajettiin kotiinpäin, niin sanoi, että kävikö oikeasti näin? Mä sanoin, että kyllä kävi näin. Niinku silloin kun se peli loppui siihen, keskeytettiin tai ei sitä pelattukaan.

Jari Taunimaa: No niin, minä kiitän teitä tästä haastattelusta sekä ajastanne. Ja kiva että pääsitte tänne kumpainenkin. Olisiko teillä vielä jotain mitä haluaisitte sanoa kauhajokisille ihmisille, koripallon ystäville, faneille ja kaikille muille tämän podcastin kuuntelijoille?

Mikko Katajisto: Joo, ja mainitaan nyt tähän loppuun vielä, kun ei enemmin tullut puhetta, kun yksinkertainen mies tässä puhuu, niin asiat tulee vähän myöhässä... Mutta nythän tällä kaudella kävi sitten niin, että päävalmentaja Koskimies esitti meidän seuran hallitukselle, että tarvittaisiin ehkä uusi pelaaja. Ja me tietysti katsottiin taloudelliset realiteetit ja siihen ei ollut mahdollisuutta. Niin yksityishenkilöt sitten päätti ruveta rahoittamaan tätä uutta pelaajaa. Ja ei vähimpänä siinä ollut mukana meidän faniklubi, josta tuli iso määrä rahaa ja me saatiin uusi pelaaja, Zach Ensminger tuli Saksasta meille pelaamaan. Hänellä on nyt selässään, sitten kun faniklubi oli siinä isossa roolissa, niin hänellä on faniklubin mainos selässä. Että siinä on niinku kummiyrityskin oli katseltu tuolla valmiiksi. Että tää kertoo siitä lisää, mitä on puhuttukin tästä fanimeiningistä. Että sitä muutkin seurat on jälleen hämmästellyt, että "Todellako teillä ostaa fanit pelaajat?". Mä sanoin, että "Näin meillä Kauhajoella tapahtuu". Että tälle faniklubille iso kiitos ja tietysti kiitos kaikille muillekin kannattajille. Hieno kausi on ollut tähän mennessä ja katsotaan mihin se johtaa.

Joo ei, ei se... että meillä on Suomen parhaat fanit. Meillä on Suomen paras areena, mutta meillä on Suomen parhaat yhteistyökumppanit ja kökkäväki ja kaikki, jotka tässä hommissa on mukana. Että tää on erittäin kiitollista hommaa, että joka päivä on hieno ja tuntee että kaikki

tykkää toisistansa, ei ole mitään skismaa minkään suuntaan. Tietysti vähän hampaita joskus kiristää, rahatilanne on mikä on, mutta se on sitten taas toisarvoista. Mutta on kyllä hieno homma tehdä tällaisessa porukassa töitä.

Jari Taunimaa: Joo kyllä, tämän mainitun Ensmingerin edesottamuksia katselinkin siinä pelissä, mitä olin seuraamassa, ja erikseen oikein nousi esiin omissa katsannoissani...

Mikko Katajisto: Joo, kyllä se, hän tuli tänne sitten Saksasta aika nopealla aikataululla. Pelasi siellä Bundesliigaa eli pääsarjaa. Ja tietysti mä menin kysymään, kun hän tuli tänne, että miltä systeemit näyttää. Niin totta kai Kauhajoki oli vähän pieni paikka, mutta areena tietysti teki häneenkin vaikutuksen. Ja sitten varsinkin ensimmäinen peli, hän tuli perjantaina ja silloin pelattiin perjantaina kotipeli, niin kyllähän hän pelin jälkeen sanoi, että kyllä täällä on samanlainen meno ja meininki kuin Saksassa, missä on aika hyvä fanikulttuuri kanssa. Että hän tunsikin kyllä heti olonsa kotoiseksi täällä.

Ja sama homma, mehän pelattiin joskus noita europelejäkin sitten mestaruuksien jälkeen, ja se jäi mainitsematta siihen areena-yhteyteen että siitä se kapasiteetti tuleekin, että siellä on 2374 istumapaikkaa, 1100 ravintolapaikkaa päälle. Ja se tulee nimenomaan, mitä europeleissä pitää olla katsomopaikkoja. Europelijoukkueet tänne tuli Israelista ja Italiasta ja mistä niitä kaikkialta tuli. Niin aina kävi juttelemassa, niin kyllä ne Israelin pojatkin sanoi, että he otti karttapallon käteen, että "Kauhajo-ki, SUO-MI? Että tuleeko jääkarhuja vastaan vai mitä siellä tapahtuu?". Että aika kaukana on. Mutta kyllä nekin oli mykistynyt siitä, että meillä on tällainen paikka pelata. Ja sitten mikä yleisö meillä on niissä europeleissäkin, niin kyllä siinä nyt on herätetty huomiota ympäri Eurooppaa.

Jari Taunimaa: Onko sulla Pertti vielä tähän viimeisiä sanoja?

Pertti Holma: No joo, viimeisiä sanoja. Tuota, sen verran mäkin vähän tuossa, mä eilen olin Skupea tuossa häiritsemässä, kun se oli siellä lippuja myymässä ennakkoon. Niin siinä yksi kaveri tuota, käveli ohitse ja se sanoi, että hän sai vaimonsa kattoon edellistä peliä ensimmäistä kertaa elämässään. Pelin jälkeen se oli heti sanonut, että "Ei *****", että hän tuloo toistekin, että täällähän on valtava meininki!". Ottakaa hyvät ihmiset tämä riski ja tulkaa käymään katsomassa kerran, ja sitten sen tietää, että onko se mahtavaa vaiko eikö. Ja tämä kun tulee pihalle, niin varmaan on kaksi välieräpeliä pelattu, että tämä kolmas peli on sitten lauantaina. Eli olisiko sitten huomenna tai tänään tai ylihuomenna, mutta on sitten kun on. Niin seuratkaa Karhubasketin nettisivuilta, niin sieltä se tulee. Ja ei muuta kuin oranssia päälle ja sinne areenalle!

Jari Taunimaa: Joo, lähdetään siitä, että liiga päättyy Karhubasketin osalta voitokkaasti ja edellisvuosien viitoittamalla tiellä ja tyylillä. Minulla oli täällä vieraana Karhubasketin toiminnanjohtaja Mikko Katajisto ja Karhubasketin fanipäällikkö Pertti Holma sekä viestinnän asiantuntija Maija-Liisa Laitila Kauhajoen kaupungilta. Minä olen Jari Taunimaa ja kiitos vielä kaikille ja palaan jo piakkoin uudella podcast-jaksolla, joten siihen asti, hei hei!